

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Nora Roberts
BED OF ROSES

Copyright © 2009 by Nora Roberts

First published by Berkley Books in 2009

Translation rights arranged by Writer's House, LLC., New York and Plima
Literary Agency, Belgrade

All Rights Reserved

Translation Copyright © 2025 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-05481-1

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

NORA ROBERTS

Postelja od ruža

Prevela Branka Stamenković

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2025.

Za prijateljice

„Da svaka biljka s čežnjom baca
Za suncem pogled svoj.“

– Vordsvort

„Ljubav je poput prijateljstva koje je zahvatio požar.“

– Brus Li

Prolog

Emalajn je smatrala da ljubav ženama daje posebnu čar. Ljubav je svaku ženu pretvarala u lepoticu, a svakog muškarca u princa. Žena kojoj je romansa sastavni deo života živela je grandiozno koliko i kraljica, jer joj je srce bilo vredno.

Cveće, svetlost sveća, duge šetnje pod mesečinom u osamljenoj bašti... uzdahnula bi od same pomisli na to. *Ples* na mesečini u osamljenoj bašti, e *to* je nešto što se visoko kotiralo na njenoj skali romanse.

Mogla je to da zamisli, miris letnjih ruža, muziku koja dopire kroz otvorene prozore balske dvorane, način na koji svetlost boji ivice svega srebrnastom bojom, baš kao na filmu. Način na koji bi joj srce kucalo (verovatno baš kao što joj upravo kuca).

Čeznula je da pleše pod mesečinom u osamljenoj bašti.

Imala je jedanaest godina.

Pošto je mogla jasno da zamisli kako bi to trebalo da izgleda – *kako će izgledati* – opisivala je tu scenu svojim najboljim prijateljicama do najsitnijih detalja.

Kada bi spavale jedna kod druge, satima bi razgovarale o svemu i slušale muziku ili gledale filmove. Mogle su da ostanu budne koliko god su želele, čak i *celu* noć. Mada nijedna od njih to nije uspevala. Još.

Kada bi prespavale kod Parker, bilo im je dozvoljeno da sede ili se igraju na terasi njene sobe do ponoći, ukoliko bi to dozvoljavale vremenske prilike. U proleće, što je bilo njeno omiljeno godišnje doba na tom mestu, volela je da stoji na terasi svoje sobe i upija mirise iz bašti

imanja Braunovih, kao i zelene trave, ukoliko ju je baštovan podšišao tog dana.

Kućna pomoćnica, gospođa Grejdi, donosila bi keks i mleko. Ili kapkejkove. A gospođa Braun bi ih obilazila s vremena na vreme kako bi proverila šta su naumile.

Ali uglavnom su tu bile samo njih četiri.

„Kada budem bila uspešna poslovna žena koja živi u Njujorku, neću imati vremena za romansu.“ Lorel, čija je sjajna plava kosa bila prošarana zelenim pramenovima, ofarbanim *Kulejd* prahom za pravljenje soka, uvežbavala je sopstveni osećaj za modu na Makenzinoj jarkocrvenoj kosi.

„Ali *moraš* imati romansu“, insistirala je Ema.

„A-a.“ S jezikom među zubima, Lorel je neumorno uplela još jedan deo Makenzine kose u dugu tanku pletenicu. „Biću poput moje tetke Dženifer. Ona mojoj majci priča kako nema vremena za brak i da joj nije potreban muškarac da bi se osećala ispunjeno i tako to. Ona živi na Aper Ist Sajdu i ide na žurke s Madonom. Moj tata kaže da ona ima muda. Dakle, ja ću imati muda i ići ću na žurke s Madonom.“

„Kako da ne.“ Mak se grohotom nasmejala. Kada ju je Lorel brzo povukla za pletenicu, Mak se samo još više zakikotala. „Plesanje je zabavno, a pretpostavljam da je i romansa u redu, pod uslovom da od nje ne zaglupiš. Moja majka samo razmišlja o romansi. I novcu. Pretpostavljam i jednom i drugom. Ono, otprilike, kako bi mogla istovremeno dobiti i romansu i novac.“

„To nije prava romansa.“ Ali Ema je protrljala Makenzi nogu dok je to govorila. „Mislim da je romansa kada činite nešto jedno drugom zbog toga što ste zaljubljeni. Volela bih da imamo dovoljno godina da se zaljubimo.“ Ema je naglašeno uzdahnula. „Mislim da je to stvarno dobar osećaj.“

„Trebalo bi da poljubimo nekog dečaka i otkrijemo kako to izgleda.“

Sve su zastale i pogledale u Parker. Ona je ležala na svom krevetu na stomaku i posmatrala svoje prijateljice kako se igraju frizerskog salona. „Trebalo bi da odaberemo nekog dečaka i nateramo ga da nas poljubi. „Skoro da imamo dvanaest godina. Treba to da probamo i vidimo da li nam se sviđa.“

Postelja od ruža

Lorel je suzila oči. „Kao neki eksperiment?“

„Ali koga bismo poljubile?“, pitala se Ema.

„Napravićemo spisak.“ Parker se zakotrljala preko kreveta kako bi dohvatila svoju najnoviju svesku s noćnog stočića. Na njenim koricama bio je naslikan par roze baletanki. „Zapisaćemo sve dečake koje znamo, a potom označiti one za koje smatramo da bi bilo u redu poljubiti ih. I zašto da, a zašto ne.“

„To baš i ne zvuči romantično.“

Parker se blago osmehnula Emi. „Moramo negde da počnemo, a spiskovi su uvek od pomoći. A sad, mislim da ne možemo da pobrojimo rođake. Na primer, Dela“, rekla je, misleći na svog brata, „niti bilo kog Eminog brata. Osim toga, Emina braća su suviše stara.“

Otvorila je svesku na praznoj stranici. „Dakle...“

„Ponekad ti gurnu jezik u usta.“

Makenzina izjava je izazvala vrisku, ciku i kikotanje.

Parker je skliznula sa kreveta kako bi sela na pod pored Eme. „U redu, nakon što napravimo glavni spisak, možemo ga podeliti. *Da* i *Ne*. Potom ćemo birati sa *Da* spiska. Ukoliko nateramo dečaka koga smo odabrale da nas poljubi, moramo da ispričamo kako je bilo. A ako ti gurne jezik u usta, moramo da čujemo kakav je to osećaj.“

„Šta ako odaberemo nekog, a on ne želi da nas poljubi?“

„A?“ Vezujući poslednju platenicu, Lorel je odmahnula glavom. „Bilo koji dečak će sigurno želeti da te poljubi. Vrlo si lepa i pričaš s njima kao da su normalni. Neke devojčice potpuno zaglupe kad su u društvu dečaka, ali ne i ti. Osim toga, počele su da ti rastu grudi.“

„Dečaci vole grudi“, mudro je rekla Mak. „U svakom slučaju, ako ne želi da te poljubi, ti prosto poljubi njega. Svejedno ne mislim da je to nešto naročito.“

Ema je mislila da jeste, ili bar da bi trebalo da bude.

Međutim, napravile su spisak i sam taj čin ih je zasmejavao. Lorel i Mak su glumile kako bi ovaj ili onaj dečak mogli da se ponašaju u toj situaciji i zbog *toga* su se valjale po podu od smeha sve dok gospodin Fiš, mačak, nije izašao iz spavaće sobe i sklupčao se u Parkerinoj dnevnoj sobi.

Kada je gospođa Grejdi došla sa keksom i mlekom, Parker je sklonila svesku. Nakon toga su došle na ideju da osnuju ženski bend, pa su preturale po Parkerinom ormaru i haljinama kako bi pronašle pravu odeću za nastup na bini.

Zaspale su po podu i preko kreveta. Neke sklupčane, a neke opružene.

Emu se probudila pre zore. Soba je bila mračna, izuzev svetla koje je poticalo od Parkerine noćne lampe i mesečine koja je prodirala kroz prozore.

Neko ju je pokrio tankim ćebetom i stavio joj jastuk pod glavu. To se uvek dešavalo kada bi spavale jedna kod druge.

Mesečina ju je privlačila i, mada se još nije potpuno razbudila, došetala je do vrata terase i izašla napolje. Na obrazima je osetila hladan vazduh koji je mirisao na ruže.

Posmatrala je baštu koja se presijavala srebrnastim sjajem, baštu u kojoj je proleće živelo kroz nežne boje i slatke oblike. Mogla je skoro da čuje muziku, skoro da vidi sebe kako pleše među ružama i rododendronima, božurima koji su još čuvali svoje laticice i miris u čvrsto skupljenim cvetovima.

Skoro da je mogla da vidi obrise svog partnera, onog koji ju je vrteo ukrug tokom plesa. Tokom valcera, pomislila je uz uzdah. Trebalo bi da to bude valcer, kao u bajci.

To je prava romansa, razmišljala je i zatvorila oči da udahne noćni vazduh.

Obećala je sebi da će jednog dana saznati kakav je to osećaj.

Prvo poglavlje

Pošto joj je glava bila prepuna detalja, mahom nedovoljno jasnih, Ema je uz šolju prve kafe proverila svoj rokovnik. Konsultacije su joj bile zakazane jedna za drugom, zbog čega je osetila polet koliko i od jake slatke kafe. Dok se kupala u tom osećaju, zavalila se u stolicu u svojoj udobnoj kancelariji kako bi pročitala napomene pribeležene kod imena svakog klijenta.

Iskustvo joj je govorilo da joj ličnost nekog para – ili, češće i tačnije, ličnost neveste – pomaže da odredi ton konsultacija i pravac u kome će one krenuti. Ema je bila uverena da je cveće srce samog venčanja. Bilo ono elegantno ili zabavno, raskošno ili jednostavno, cveće je predstavljalo romansu.

Njen posao bio je da klijentima obezbedi srce i romansu kakve požele.

Uzdahnula je, protegnula se, a potom osmehnula vazi malih ruža koja joj je stajala na stolu. Proleće je najbolje godišnje doba, razmišljala je. Sezona venčanja je u punom jeku – što podrazumeva prezaposlenost preko dana i duge noći provedene u osmišljavanju, aranžiranju i stvaranju venčanja tokom ne samo *ovog* proleća već i sledećeg.

Kontinuitet je volela skoro koliko i sam posao.

To je ono što joj je omogućila kompanija *Zaveti*, kao i njenim trima prijateljicama. Kontinuitet, lep posao i osećaj ličnog postignuća. I mogla je da se svakodnevno igra cvećem, da živi sa cvećem, praktično da pliva u cveću.

Pažljivo je pogledala svoje šake i male ogrebotine i posekotine. Ponekad je o njima razmišljala kao o ožiljcima nakon bitke, a ponekad kao o medaljama časti. Ovog jutra je samo žalila što je zaboravila da zakaže termin kod manikira.

Bacila je pogled na vreme, pa počela da računa. Ponovo osetivši polet, naglo je ustala. Svratila je do svoje sobe i zgrabila crvenu duksericu s kapuljačom koju je mogla da obuče preko pidžame. Imala je vremena da ode do glavne kuće pre nego što se obuče i pripremi za taj dan. U glavnoj kući će gospođa Grejdi spremi doručak, pa Ema neće morati da nabavlja ili kuva hranu za sebe.

Dok je trčala niz stepenice, razmišljala je kako joj je život prepun predivnih privilegija.

Prošla je kroz dnevnu sobu koju je koristila kao recepciju i za konsultacije, pa se brzo osvrnula oko sebe dok je išla ka vratima. Pre prvog sastanka osvežiće izloženo cveće ali, oh, nije li se onaj zvezdasti ljljan predivno otvorio!

Izašla je iz nekadašnje gostinske kuće na imanju Braunovih, koja je sad bila njen dom i baza *Cvetnog dekora*, njenog dela kompanije *Zaveti*.

Duboko je udahнула prolećni vazduh. I stresla se.

Dođavola, zašto nije toplije? Pobogu, već je april. Vreme je za narcise. Koliko samo veselo izgleda šeboj koji je posadila u saksije. Odbila je da prohladnom jutru – a povrh toga je počinjala da pada i slaba kiša – dozvoli da joj pokvari raspoloženje.

Povila se ispod kapuljače, zavukla šaku kojom nije držala šolju kafe u džep i počela da korača ka glavnoj kući.

Podsećala je sebe da sve oko nje oživljava. Ukoliko biste se dovoljno pomno zagledali oko sebe, uočili biste naznake zelenila na drveću, nagoveštaje onoga što će postati delikatni cvetovi drena i trešnje. Oni narcisi su želeli da procvetaju, a šafran već jeste. Možda će pasti još jedan prolećni sneg, ali najgore je prošlo.

Uskoro će doći vreme da kopa zemlju, da iznese neke svoje lepoticice iz staklene bašte i izloži ih. Ona je pravila bukete, vitice i vence, ali kada je reč o dirljivom prizoru za neko venčanje, ništa nije moglo da nadmaši majku prirodu.

Postelja od ruža

A ona je bila uverena da, u tom smislu, imanju Braunovih nema ravnog.

Bašte, koje su čak i sad bile prikladan eksponat, uskoro će eksplodirati od boja, cveća i mirisa, mameći ljude da šetaju njihovim vijugavim stazama ili sede na klupi, odmarajući se na suncu ili u hladovini. Parker ju je zadužila – u onoj meri u kojoj je Parker bila u stanju da bilo koga drugog za nešto zaduži – da nadgleda bašte, tako da se ona svake godine mogla igrati sadnjom nečeg novog, ili nadgledanjem tima za uređenje bašte.

Terase i verande su predstavljale predivan prostor na otvorenom koji je bio savršen za venčanja i druge događaje. Svadbene recepcije pored bazena, na terasi, ceremonije u ružinom gaju ili pod kolonadom, ili možda dole, pod vrbom pored jezerceta.

Imamo sve, razmišljala je.

A sama kuća? Postoji li gracioznija i lepša? Predivne nežnoplave boje, uz tople elemente zelene i krem boje. Raznovrsni krovovi, lučni prozori i ukrašeni balkoni samo su pojačavali njen elegantan šarm. A trem sa stubovima je kao napravljen za raskošno zelenilo ili žive boje i teksture.

Kao detetu, sve to činilo joj se poput bajke, sa sve zamkom.

Sad joj je to bio dom.

Skrenula je ka kući pored bazena u kojoj je živela njena partnerka Mak i odakle je vodila svoj fotografski studio. Dok je prilazila, vrata su se otvorila. Ema je razvukla osmeh na licu i mahнула visokom i mršavom muškarcu tršave kose u sakou od tvida koji je upravo izašao iz kuće.

„Dobro jutro, Kartere!“

„Zdravo Ema.“

Karterova i njena porodica bile su u prijateljskim odnosima skoro otkad zna za sebe. A sada je Karter Magvajer, bivši profesor na Jejlu, a sadašnji profesor engleske književnosti u njihovoj srednjoj školi, bio veren jednom od njenih najboljih prijateljica na svetu.

Život nije prosto dobar, razmišljala je Ema. Bio je prokletu posut ružama.

Ponesena tom mišlju, skoro da je doplesala do Kartera, povukla ga za rever i propela se na nožne prste kako bi ga glasno poljubila.

„Au“, rekao je, donekle pocrvenevši.

„Hej.“ Makenzi je bila oslonjena na dovratak, pospanih očiju i razbarušene crvene kose koja se sijala u tami. „Ješ ti to pokušavaš da zavedeš mog muškarca?“

„Kamo lepe sreće. Ukrala bih ga da mogu, ali ti si ga očarala i zamajjala.“

„Tačno tako.“

„Pa.“ Karter im se obema smušeno osmehnuo. „Ovo je baš lep početak mog dana. Sastanak s osobljem koji mi predstoji neće biti ni upola ovako prijatan.“

„Javi im da si bolestan.“ Mak je skoro prela dok je to govorila. „Prirediću ti nešto prijatno.“

„Hm. Pa. U svakom slučaju. Čao.“

Ema se osmehnula njegovim leđima dok je žurio ka svojim kolima. „Gospode, tako je *sladak*.“

„Stvarno jeste.“

„A pogledaj sebe, srećna devojko.“

„Srećna verena devojka. Hoćeš ponovo da vidiš moj prsten?“

„Oooo“, udovoljila joj je Ema dok je Mak mrdala svojim prstima. „Aaaa.“

„Ideš na doručak?“

„Tako sam planirala.“

„Sačekaj.“ Mak je zavirila u kuću, zgrabila jaknu, a potom povukla vrata za sobom i zatvorila ih. „Zasad sam samo popila kafu, tako da...“ Dok su hvatale korak, Mak se namrštila. „To je moja šolja.“

„Želiš li da ti je vratim?“

„Znam zašto sam vesela u ovo usrano jutro, a iz istog razloga nisam imala ni vremena da doručkujem. Reč je o zajedničkom tuširanju.“

„Srećna devojka je istovremeno i hvalisava kučka.“

„I ponosna na to. Zašto si ti tako vesela? Imaš nekog muškarca u kući?“

„Nažalost, ne. Ali danas imam pet zakazanih konsultacija. Što je odličan početak radne nedelje, i sve to nakon predivnog završetka prethodne nedelje sa jučerašnjim venčanjem uz čajanku. Bilo je baš slatko, zar ne?“

Postelja od ruža

„Par šezdesetogodišnjaka koji su razmenili bračne zavete i proslavili ih okruženi njegovom decom, njenom decom, unucima. To nije samo slatko, već i utešno. Drugi brak za oboje, a i dalje su spremni da sve ponove, spremni da sve dele i pomešaju. Napravila sam neke stvarno sjajne fotografije. U svakom slučaju, mislim da će ti blesavi klinци biti srećni.“

„Kad smo već kod blesavih klinaca, stvarno treba da porazgovaramo o tvom cveću. Decembar je možda daleko“, rekla je, stresajući se, „ali će brzo doći, kao što znaš.“

„Još nisam odlučila ni gde ćemo napraviti veridbene fotografije. Niti sam gledala haljine, niti sam razmišljala o bojama.“

„Ja dobro izgledam u bojama dragog kamenja“, rekla je Ema, zatreptavši.

„Ti dobro izgledaš i u vreći za krompire. Ako ćemo već o hvalisavim kučkama.“ Mak je otvorila vrata predsoblja, a pošto se gospođa Grejdi vratila sa zimovanja, podsetila je sebe da obriše noge. „Čim pronađem haljinu, pričaćemo o svemu ostalom.“

„Ti si prva od nas koja se udaje. Koja će ovde imati svoje venčanje.“

„Da. Biće zanimljivo videti kako ćemo uspeti da izvedemo to da istovremeno organizujemo venčanje i budemo *na* venčanju.“

„Znaš da se možeš osloniti na Parker da osmisli logistiku. Ako je iko sposoban da sve organizuje tako da teče kao po loju, onda je to ona.“

Ušle su u kuhinju, i haos.

Dok je pravedna Morin Grejdi radila za šporetom, veštım pokretima i bezizražajnog lica, Parker i Lorel su se svađale na drugoj strani prostorije.

„Moramo“, insistirala je Parker.

„Budalaštine, budalaštine, budalaštine.“

„Lorel, ovo je biznis. U biznisu si na usluzi klijentu.“

„Reći ću ti čime bih volela da uslužim tog klijenta.“

„Prekini.“ Parker, čija je bujna smeđa kosa bila vezana u rep, već je bila obučena u tamnoplavi kostim za sastanak s klijentima. Oči, koje su joj bile skoro iste boje, plamtele su od nestrpljenja. „Slušaj, već sam napravila spisak njenih želja, broja gostiju, boja koje je odabrala, izbor cveća. Ne moraš čak ni da razgovaraš s njom. Ja ću biti posrednik.“

„Dozvoli da ti kažem šta možeš da uradiš s tim svojim spiskom.“

„Nevesta...“

„Nevesta je kokoška. Nevesta je idiot i razmažena kučka koja mi je pre skoro godinu dana jasno dala do znanja da niti ima potrebu za mojim uslugama, niti ih želi. Nevesta može da me poljubi u dupe, jer svakako neće jesti moju tortu sada kada je postala svesna sopstvene gluposti.“

Još u donjem delu pidžame i majici u kojoj je spavala, čupava, Lorel se skljkala na stolicu u čošku za doručak.

„Moraš da se smiriš.“ Parker se sagnula kako bi podigla neku fasciklu. Koju je Lorel verovatno bacila na pod, razmišljala je Ema. „Ovde se nalazi sve što ti je potrebno.“ Parker je stavila fasciklu na sto. „Već sam uverila nevestu da ćemo izaći u susret njenim zahtevima, tako da...“

„Onda ti osmisli i napravi svadbenu tortu na četiri sprata do subote, kao i tortu za mladoženju i probrane deserte. Kako bi nahranila dvesta ljudi. Učini to bez prethodne pripreme, uz još tri druga događaja tokom vikenda i večernjeg događaja za tri dana.“

Lorel je, s buntovničkim izrazom lica, uzela fasciklu i namerno je bacila na pod.

„Sad se ponašaj kao derište.“

„Važi. Ja sam derište.“

„Devojčice, došle su vam vaše male drugarice da se igrate.“ Gospođa Grejdi je to rekla skoro pevušeći, naglašeno slatkim glasom, a oči su joj se smejale.

„Oh, čujem da me mama zove“, rekla je Ema i krenula da izlazi iz prostorije.

„A, ne, nećeš!“ poskočila je Lorel. „Slušaj ovo! Folk–Harington venčanje. Subota več. Sigurna sam da ćeš se setiti kako je nevesta mrštila nos na samu pomisao da *Glazura* pri kompaniji *Zaveti* obezbedi tortu ili bilo koji drugi desert. Kako se *podsmevala* meni i mojim predlozima, insistirajući da će njena rođaka, koja je poslastičar u Njujorku i koja je studirala u Parizu i pravi torte za *važne* događaje, preuzeti na sebe sve deserte. Sećaš li se šta mi je rekla?“

„Ah.“ Ema se trgla, jer je Lorelin prst pokazivao u njeno srce. „Ne baš od reči do reči.“

Postelja od ruža

„Pa, ja se sećam. Rekla je da je sigurna – i to je rekla uz onaj podsmeh – da je sigurna da sam ja u stanju sasvim dobro da izađem na kraj s većinom događaja, ali da ona za svoje venčanje želi samo najbolje. U lice mi je to rekla.“

„Što je, bez sumnje, bilo nepristojno“, zaustila je Parker.

„Nisam završila“, procedila je Lorel kroz zube. „Sad, u pet do dva naest, izgleda da je njena divna rođaka pobegla s jednim svojim – rođakinim – klijentom. Skandal, skandal, jer je pomenuti klijent upoznao divnu rođaku kada je od nje zatražio da mu napravi tortu za proslavu njegove veridbe. Sad od njih nema ni traga na glasa, a nevesta želi da ja uskočim i spasem je.“

„I to je ono čime se ovde bavimo. Lorel...“

„Tebe nisam ništa pitala.“ Mahnula je prstima ka Parker, pa se usredsredila na Mak i Emu. „Njih pitam.“

„Molim? Nešto si rekla?“ Mak joj se široko nasmešila. „Izvini, mora da mi je u ušima voda od tuširanja. Ništa ne čujem.“

„Kukavice. Em?“

„Ah...“

„Doručak!“ Gospođa Grejdi je zamahnula prstom ukруг. „Sve sedite. Omlet od belanaca na tostiranom crnom hlebu. Sedite, sedite. Jedite.“

„Neću da jedem dok...“

„Hajde da samo sednemo.“ Ema je pokušala da priča umirujućim glasom dok je prekidala Lorelinu sledeću tiradu. „Daj mi minut da razmislim. Hajde da svi sednemo i... Oh, gospođo G, sve izgleda predivno.“ Uzela je dva tanjira, razmišljajući o njima kao o štitovima dok je prilazila čošku za doručak i zauzimala svoje mesto. „Treba da imamo na umu da smo mi tim“, počela je.

„Nisi ti ta koja je uvređena i preumorna od posla.“

„U stvari, jesam. Ili sam bar bila. Vitni Folk je noćna mora od neveste. Mogla bih vam pričati i o ličnoj traumi s njom, ali ostaviću to za neki drugi dan.“

„I ja ih imam“, dodala je Mak.

„Povratio ti se sluh“, promrmljala je Lorel.

„Ona je nepristojna, zahtevna, razmažena, teška i neprijatna“, nastavila je Ema. „Obično, kada planiramo neki događaj, i pored svih problema koji se javljaju i generalno čudnih zahteva nekih parova, volim da razmišljam kako im mi pomažemo da organizuju dan koji predstavlja početak njihovog zajedničkog života do smrti. Ova nevesta? Iznenadiću se ako potraju dve godine. Bila je nepristojna prema tebi i mislim da to nije bio podsmeh, već zloba. Ne sviđa mi se.“

Očigledno zadovoljna podrškom, Lorel je zlobno pogledala Parker, pa počela da jede.

„S druge strane, mi smo tim. I moramo da uslužimo klijente, čak i zlobne kučke od klijenata. To su dobri razlozi da to uradiš“, rekla je Ema dok ju je Lorel popreko gledala. „Ali postoji i još bolji. Pokazaćeš toj nepristojnoj, zlobnoj, ružnoj kučki šta jedan stvarno briljantan poslastičar može da uradi, i to pod pritiskom.“

„Parker je već pokušala tako da me nagovori.“

„Oh.“ Ema je probala mali zalogaj svog omleta. „Pa, to je tačno.“

„Mogla bih u svako doba da nadmašim njenu rođaku, kradljivicu muškaraca.“

„Nema sumnje. Lično, mislim da treba da puzi, makar malo.“

„Sviđa mi se to da puzi.“ Lorel je razmislila o tome. „I da preklinje.“

„Mogla bih da udesim i jedno i drugo.“ Parker je podigla kafu. „Takođe sam je obavestila da ćemo morati dodatno da joj naplatimo, ukoliko želi da joj izađemo u susret u tako kratkom roku. Uvećala sam cenu za dvadeset pet procenata. Zgrabila ju je poput pojasa za spasavanje i bukvalno se rasplakala od zahvalnosti.“

Loreline oči boje zumbula su poprimile neki novi sjaj. „Rasplakala se?“

Parker je nakrivila glavu i podigla obrvu gledajući u Lorel. „Pa?“

„Mada me njeno plakanje greje iznutra, i dalje će morati da prihvati šta god da joj spremim, svidelo joj se to ili ne.“

„Apsolutno.“

„Samo mi reci za šta si se opredelila, kada se budeš opredelila“, rekla joj je Ema. „Potom ću osmisliti cveće i ukrase za sto.“ Saosećajno se osmehnula Parker. „Kada te je zvala da ti to traži?“

„U tri i dvadeset ujutro.“